

konkretisering. Hvis man nu også laver en langsigtet målsætning på f.eks. 10 år, hvad mener Kristeligt Folkeparti så, målsætningen for behandlingshyppighed skal være om 10 år? Hvis den kan blive tilstrækkelig lav, sådan at den lægger op til teknologiudvikling og til nye måder at bekæmpe ukrudt på og dermed en massiv fjernelse af pesticider, så vi begynder at nærme os nul, så synes jeg, det er meget interessant. Og det er klart, at vi så skal have nogle delmålsætninger, der gør, at vi kan se, om vi er på rette vej.

Det giver så anledning til mit andet spørgsmål: Hvad skal vi gøre, hvis vi undervejs kan konstatere, at delmålsætningerne heller ikke realiseres?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det sidste tror jeg ikke, jeg kan svare på her og nu. Det overvejede jeg også lidt, før jeg gik på talerstolen før. Det skal vi selvfølgelig overveje.

Men hensyn til målsætningen, så mener jeg, det er Bichel-rapportens forudsætninger, vi bygger på. Dem har jeg læst, så jeg tror på, at vi kan finde målsætningen for den 10-års-periode i det, man faktisk var enig om i Bichel-rapporten. Jeg tror faktisk på, det er den, man skal bruge.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det var med tilfredshed jeg noterede, at ministeren var indstillet på, at vi skulle gå i forhandling på området. Det synes jeg altså også vi skal, og jeg vil kvittere for det og sige til ministeren, at jeg går ud fra, at det skal forstås nøjagtig, som det er sagt. For det er meget vigtigt, at vi nu har samlet hele erhvervet, alle organisationerne i et Bichel-udvalg. Det var for mange et, skal vi sige, svært materiale at komme igennem, for mange var der nogle kameler, de skulle sluge, men man enedes. Her har vi stået i Folketingssalen og rost det parti efter parti og sagt, at netop det, at man var sammen om det, var det, som vi synes skulle vise vejen frem.

Derfor skal jeg endnu en gang understrege over for ministeren: Lad nu være med at bringe et erhverv ud i en situation, hvor man pludselig får nogle, der igen er modstander. Brug medspillere, det giver langt det bedste resultat.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 158: Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet. (Afløring af affald fra skibe og anmeldelse vedrørende strandsanering).

(Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 15/12 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Niels Bloch Jespersen (S):

Lovforslag nr. L 158 handler jo om en ændring af havmiljøloven, som skal regulere afløeringsforanstaltningerne for affald fra skibe samt anvendelse ved strandsaneringer. Vi kender alle billedet fra fjernsynet med ødelagte strande, olieindsmurte fugle, der forkvaklet prøver at løfte deres vinger. Baggrunden er alt for velkendt: Miljøkatastrofer, der koster samfundet millioner i oprydning, titusindvis af havfugle, der må lade livet, tabte turistindtægter, da ingen jo ønsker at holde ferie midt i en oliepøl.

Vi har igennem årene taget mange initiativer, der skal formindske risikoen for disse store miljøkatastrofer. Men vi skal også have sat en stopper for de mindre olieudslip, hvor man for at spare tid og penge slipper spildolie m.v. ud i vores farvande. Vi må sikre os, at de miljøprincipper og normer, som vi har udarbejdet på landjorden med respekt for det fælles miljø, også kommer til at gælde på havet. Her er det desværre ikke nok at appellere til skippernes og redernes gode vilje. Vi skal have strammet op